25ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6898 — 12 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1908 — ՈՒՐԲԱԹ 29 ՇԱՊԱՆ 1326 — 25 Septembre 1908 — 25me année — N. 6898

"ԱՐԵՒԵԼՔ„
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Ս. ՊՈԼԻՍ, ԳԱԼԱԹԻԱ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Ս. Պոլսոյ համար տարեկան 80 Ղ.
» » վեցամսեայ 45 »
Գաւառներու համար տարեկան 108 »
» » վեցամսեայ 60 »
Օսար երկիրներու համար տարեկան 35 Ֆր.
» » վեցամսեայ 20 »
Թղթատարի ծախքը մեր վրայ

10 ՓԱՐԱ.

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

آره‌وه‌لك
ارمنجه یومی و سیاسی غزته
صاحب امتیازی قره‌كین بویاجیان
درعلیه غلطه

AREVELK
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Cons/ple, Galata

10 PARAS

ԽՄԲԱԳՐԱՊԵՏ
ԵՐ. ՍՐՄԱՔԷՇԽԱՆԼԵԱՆ

Պատկերներ

Բոլոր լրագիրները, գրեթէ առանց բացառութեան, միաբերան կոչ ընելէն յետոյ կարգ մը մեր ուսանողական պատկերները դէմ, ըլլայ Հայկ, ըլլայ Ազամ, ըլլայ Տիգրան։

Ամէնէն ուշէն դիտուած բանը սա է որ այդ պատկերները հրապարակի վրայ կը չքնաղեցնեն լոկ չհադցնելնուն նպատակով։ Եւ օրվընէ ուսեւտուր մը կը չարունակուի առանց վրայ, հրատարակութիւնը, կընանք ըսել, միջազգային հանդամանք առացած է, և, արդեօք մը չկայ որ Հայ բանաթեղծի մը քով Հրեայ մը թղթի կտորներ չնետէ Հայկի, Ազամի, Տիգրանի միւռը հագարապահպանելու հրապարակի վրայ։ Ուրիշին չհադնելու։

Մանաւանդ կընանք ընել միւռնոյն ատեն նկատողութիւն մըն ալ մեզի դէմ գաղափարներու կռիւի, անոնց որ տակաւին երկի կ'ապրեին արիւններով, սեռակ մը յաղթահարելու համար, առանց բացառութիւն ընելու նոյն իսկ Հայ ազգ գրիչը։

Խակ ինչ են թղթի այդ կտորները, սեւցուած։ Ամանդութիւնը, ստնութիւնը դնելով առանց ներքեւ, մեզի կը բերէ պատկերն անուններով, ու գիտցը կը կարծէ թէ գոնէ իր տկար ու ազէտի ըմբռնումովը, յարգանք մը ըրած կ'ըլլայ անցած միջոցակներու։ Պէտք է հաստատի ըլլալ որ թղթի այդ սեւցուած նկարներուն վրայ պատճառն ոչ մէկ արժէք չըլլալէ զատ, չատերը հայկական դէմքեր, ցեղային սեմական արտայայտութիւններ ալ չեն։

Ուրիշին հաչունք. մեզի ինչ ընել կուգան այդ նկարները։—Նախ մեր խեղճ ուսկին գրամը քաշելու. երկրորդ՝ խաբելու. երրորդ՝ մեզի դէմ գրգռելու մեր թուրք գրացիները, գոնէ տգէտ դասակարգը ինչ ինչ նկատդրութիւններով թէ «Հայերը, այդ պատկերներու մասնին տակ, թնազատութիւն կ'երազեն. ուելի վոքր հայրենիքի մը հետամուտ, անվտանգական գաղտիքներով կը մտանան»։

Ո՛րքան ալ անհիմն ըլլան այդ մտածումները, իրաւցնէ, Ազատութեան տատնին թոպէներուն, որոնք հազիւ թէ կ'անդամեն մեզ արիւնոտ անցեալ մը, կրնան մեզի համար զգուշութեան յորդորներ ըլլալ, ու քիչ մըն ալ խորհելու տախել։ Ինչ ըրին մեզի թղթի այդ կտրիճները մեր տուներուն անկիւններուն մէջ, փոչիներու տակ։ Ամէնէն մեծ չափը որ տեսնուած է, սա է թէ միջոցներ եղան լրտեսներու և ոստիկանական ազէտ պաշտօնեաներուն ձեռքը՝ գրամ վաստակելու, բանաւորութիւններ յառաջ բերելու, նոյն իսկ գատապարտութեան տեղի տալու։ Կը յիշեմ այս բոլորին Բզեզի տգէտ խոնարհը որ մեզի բանտակից էր. գատապարտուելու կարգ մը փոչոտ պատկերներու պատճառաւ որոնց ինչ ըլլալը, հատատի կ'ընեմ ձեզ, երբեք չէր գիտար գիտցած ըլլալ։ Երբ գատարանի դարձաւ, սատցած անողորմ վճիռին ներքեւ խելագորոյս, հարցուցի.

—Ինչ պատիժներ էին ունեցած ծներդ.

—Չգիտեմ, բաւ։

—Ո՛վ տուած էր կամ ուսկից, ինչ անուններով գնեցիր.

—Ատ ալ չգիտեմ։

Այդ «չգիտեմ»ներուն երեսէն, թէ՛ զեղծարարդը, ծնողքի, կնոջ ու զաւկի բեռին տակ, Բատոս աքսորուելցաւ, կատծեմ ցիկանաս։ Ու տեսնել պէտք էր գինքը իր այդ վերջին բարկներուն, տնագին եւ բիտասարդը, խիղճը, խաչը, հոգսը, տանմակած մնայ ու սկսաւ օրէ օր քամուիլ։ Հիմա չգիտեմ թէ գարձած է, եթէ ոչ մեռաւ. միայն սա յայտնի է որ քանի գտած է անչուշտ իր տունը. տատնակ մը սարիներ անդ, անտեղնչ մնացին իր ծնողքը, իր կինը, իր «երկու մանչերը»։ ինչպէս կ'ըսէը ինքը։ Ու ձիշդ այդ օրուընէ սկսեալ զայրոյթ մը կը զգեմ գինք այդ թղթի կտորիկներու դէմ, որոնց չատերը կը նկարուին, ինչպէս կ'ենթագրուի, գատաղիներու ձեռքով, մեզ մասը չատապիտութեամբ, մնագեղներն ալ նենգամիտներ։

Իրերու այս հանգամանքներուն մէջ ինչ կը մնայ ընել մեզի։ Պէտք է գիտնալ որ ամէն տատն կնայ գնտուիլ տպագրիչ մը, ըլլայ Հայ, ըլլայ Յոյն, ըլլայ Հրեայ, մանաւանդ Հրեայ, քանի որ չատապիտութիւն կայ գործին մէջ։ Ու մի՛ սատկատիք բնաւ որ ամէն տատատ թղթի այդ կտորները պիտի հարիւրապատկուին, հազարապատկուին հրապարակին վրայ։ Բայց և այնպէս կրնանք ընել չատ գործեր մը, միջոց մը որ ամատական գատմանն է, վճռական, վերջնական.

—Բնաւ չգիտեր։

Ու պիտի տեսնէք որ մէկ օրէն միւսը կը սրբուի հրապարակը, և հրեայ լակոտն ալ կը գաղթի այնուհետեւ մէկ կողմէն ձեր գրամը գանձելէ և միւս կողմէն ալ ձեզ ծաղրելէ։

Պէտք ունիք պատկերներու, թղթի կտորներու։ Գնեցէք անոնք որ Սամսոնի հագրութիւնը տատեն երկրին, անոնք որ հայրենիք մը տատեն մեզի, վերածնատ, անոնք որ օսմանցութեան գործակը բարձր կը բանեն այսօր։

Գալով մեր Թուրք պաշտօնակիցներուն, ինչպէս իրենք ալ կ'ըսեն, պէտք է միշտ հետատած ըլլան մեր անկեղծ հայրենասիրութեանը, մեր հետատարմութեանը Օսմանեան այն գործակին որ Սամսոնադրութեան պահապան ոգին է։ Ոչ թղթի կտորները կրնան հրապարել մեզ, ոչ փոքրիկ քարտէսները։ Մենք մեր պատիը կը տեղնք բոլոր ջանքերը, տատապանքները, թափատ արիւնները, անմեղ զոհերը լուսն հայրենիքի մը համար որ իր ծոցին մէջ ունի Վատիրը, Մարիման, Սեւ ծովն ու Միջերկրականը։

ՀՐԱՆԴ

ՄԵԾԱԳՈՒՄԱՐ ԿՏԱԿԻ ՄԸ
ԱՐԴԻՒՆՔՆԵՐԸ

Հայ Ազգին լրատեան համար վերին տատճանի չհնչական վիճահագութիւն մը ունինք աչքս առջեւ։ Վենետիկի Մխիթարեան Պատ. Մխթարեանութեան կողմէ յանձնհնուած պատկառելի գատմագիր մը վրայ է իջեր։ Ցաւօք է որ չիշատ Մխթարեանութիւնը գործադրողն է այն կատակին որ Մուրատ-Ռափայէլեան անունով հանրածանօթ է և այդ անունով ալ հատատատած են նոյն կատակով մտատարատուած վարժարանների ոմանք։

Այսօր մեր մէջ չատերը չեն գիտեր այդ իջագիրը որ գանազան ժամանակներ մանատանդ քատրդ գար մը առաջ Պոլսահայ կորովի գրիչներու մտատարագիս Արփիար Արփիարեանի և Գրիգոր Չօհրապի կողմէ յատգնացան մեր մտատիս մէջ։ Բայց եթէ չատերուս համար անծանօթ են այդ մեծագատճառ կատակին պայմանները, գոնէ ատ չգիտը կը յիշենք թէ «Սամուէլ Մկրտիչ Մուրատ անուն մեծագարատատ և բարեիչատակ վաճառական մը, ընկի Եւգոկիացի, և ատեւատրով հատատատած Հնդկատանի մէջ (1760–1816) այդ նպատակով 1,000,000 ֆրանքէ աւելի գումար մը կատած է Ազգին Եւրոպայի մէջ և թէ կիզման տեղը Ափամարենեան կամ բարձրագոյն վարժարաններ հատատատելու համար, ի պէտս բարձրագոյն կրթութեան որ եւ արեւս մանկանց ազգիս»։

Այդ նախնական միլիոնատր գումարին վրայ ատա՛ ոչ նուազ պատկառելի գումար մը ատեղացած է տարիք վաճառական և բարեսիրտ անձ մը, Ռափայէլ, և երկու հաւաքական անունով է որ կը չարունակուի այդ կատկին գործադրութիւնը Վենետիկի Մխիթարեան Միաբանութեան ձեռքով։ Կ'ըսուի թէ նոյն Միաբանութեան բարեկիան և անատատագէտ անդամներէն Հ. Մ. Բաղտնեանի արգելատար մտատարատութեան եւ հետատատական ջանքին չնորհիւ այդ կատկեայ գրամագլուխը ալ աւելի ճոխացած ատկացած է և այսօր այդ կատկը տարբ ու բարգատած պատմանութեամբ կը գանուի։ պարագայ մը որուն համար կ'արժէ չնորհատրել Մխիթարեանները, որոնք, ազգին ճակատագրին մտայ ու դժբատեր օրերուն, գիւացած են անխատտ ու անկատատ պահել պատանդել նաւթրատան ու պատկառելի անունը մը։

Ուրիշ անգամներ, ինչպէս ըսինք, Մտատիս գրաւած է այդ ինդրով, պետքը համար թէ կարելի և պէտք է — ի չարիկս գատաւորական ճամբով— ձեռք բերել այդ կատկին գործադրութեան իրատունքը։ թէ՛ գոնել բարոյական միջոցներ մը խորհելու է այդ նպատակին հատնելու համար. թէ կատը ճչդի և ատեանները նպատակին ոգիվը չի՛ գործադրեր. թէ ծախատատ գումարները (մայր դրամագլխին տակատները) հատնման արդիւնք չեն տար. թէ իրատունք ատենք՝ նոյն գումարներով մտատարատուած գպրոցներու կրթական, վարչական և կէտատական ուղղութեան մասին կարծիքներ յայտնելու, և Միխիթարեան Հայրերը «բարի կամեցողութիւն ունենալու այդ կարծիքներն ու ջննադատատութիւնները նկատողութեան առնելու»։ թէ՛ վերջապէս՝ Ս. Ղազարու Միաբանութիւնը պատատար է «ամէն տարի իր պաշտօնական օրագրին (Բազմավէպ ատատքերին) միջոցաւ Ազգին հաչիւ տալ Մուրատ-Ռափայէլեան վարժարաններուն դրամական գործատնութեանց, ինչպէս և ձրիատարժ աշակերտներու մասին» կ'ապէ։

Մենք այսօր պիտի չզբաղինք այս ջիւտած պարագաներով. որոնք վիճելի չատ լուրջ կէտեր են՝ բայց մեզ կրնան տանել չատ հեռուները։ Անոնց իւրաքանչիւրը կը ներկայացնէ ինդրին գանազան փուլերը ցայտեցնող առանձին նկատներ որոնք կրնան ուսումնասիրութեան ու քննութեան առարկայ ըլլալ՝ անշատարէն։ Երբ ինդիրը տակի տալ Մամուէլին՝ մեր ու դէմ վիճաբանութեան մը։ Մենք ատ այժմ ձեռք կ'ատնինք այն վիճակագրական մասը զոր կը ներկայացնէ այս տազերգուն սիկլերը, և որուն մերձատարատէս ձիզ ատ վատերական լրտյաւն կասած չունինք։

Ինչ կ'ըսեն Մխիթարեանները և ինչպէս կը գործադրեն այդ կատկը. կամ՝ ատկի մտատարելով մեր առաջիկայ նիւթը՝ սարեկան ինչքան ծախք ատնէն և ատ կը վատնեն այդ պատատական տարբատութիւնները։ Մենց որ Սամուէլ-Մուրատ և Ռափայէլ այդ կատը Հայ Ազգին յատնատցած են և ա՛յ թէ ատ կամ նոյ յարատատնութեան, և Մխիթարեանները իրենք՝ բրատնատնական ձգատատ չունին, կրնատնան նպատակով չէ որ կը վարեն այդ դպրոցները։ Էր այս իդիրը իրրև մտզադրանք Մխիթարեաններուն ուղղելու տարկ ծագի, անոնց որ Հայութիւնը մտրգատ չեն տար ու մեզի՛ չափ Հայ են, մեզի՛ չափ ազգային ատ ունին, մեզի՛ չափ նախանձախնդիր են ազգային փառքին ու գատատար ատենդութիւններուն։

Եւ գատճառ՝ խօսելով Պոլսոյ կամ մի Միխիթարեան գործակատին և ատգային հոգ մեծամատատութեան գանգատձէն անգամ՝ ինքնատրոյն գիրք ու գրոյատ մըն ունենալու մասին՝ կրնանք նպատակով, որու համար կատատ են այդ գատատկերները իսկ ինչ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՑԻԱԼ-ԴԵՄՈԿՐԱՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՑԻԱԼ-ԴԵՄՈԿՐԱՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՑԻԱԼ-ԴԵՄՈԿՐԱՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՑԻԱԼ-ԴԵՄՈԿՐԱՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՑԻԱԼ-ԴԵՄՈԿՐԱՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՑԻԱԼ-ԴԵՄՈԿՐԱՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՑԻԱԼ-ԴԵՄՈԿՐԱՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՑԻԱԼ-ԴԵՄՈԿՐԱՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՑԻԱԼ-ԴԵՄՈԿՐԱՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ՀԱՐԿԱՎՈՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐՑԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ՀԱՐԿԱՎՈՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐՑԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ՀԱՐԿԱՎՈՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐՑԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ՀԱՐԿԱՎՈՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐՑԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ՀԱՐԿԱՎՈՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐՑԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ՀԱՐԿԱՎՈՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐՑԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ՀԱՐԿԱՎՈՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐՑԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ՀԱՐԿԱՎՈՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐՑԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ

ԱՐՎԵՍՏԱՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ

Ա. ՄՈՒՆՑ ՈՒՍՈՒՑԻՉ

ՍՈՒՆԱՓԻՆ ԻՒ ՍՈՒՐՈ

Դասավանդութիւն 130 մինուճ էուրոն,
աշակերտից վճարուած՝
տարեկան 38,000,000

ՅԱՂԱԳԱՆՔԱՅ ՅՈՐԴՈՐԻՆ

Կ՚ընդունի ամէն տեսակ ներկայացուցչական գործեր՝ ինչպէս՝ ամուսնական, մկրտութեան, պսակի, յուղարկաւորութեան եւ այլն։ Ունի նաեւ ձիաւոր կառքեր՝ ամէն տեսակ զբօսանքներու համար։

Գիներ ցածր՝ ամէն մարդու հասանելի։

Հրատարակութիւն Ա. Ազգ. Ընդհանրական Ժողովոյ

ՎԱՐՉԱՊԵՏ

ՄԻ ԹՂԹԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

Կը հրատարակուի ամէն Ուրբաթ առաւօտ

Գին տարեկան ռուբլի 3։ Կիսոյ մը՝ 1 ռ. 50 կ.։ Առանձին օրինակ մը՝ 5 կ.։ Արտասահման՝ տարեկան 4 ռուբլի։ Կիսոյ մը՝ 2 ռ.։ Առանձին օրինակ մը՝ 10 կ.։

Հրատարակչատուն՝ Ս. Էջմիածնի մէջ։ Հեռագրական հասցէ՝ Վարչապետ։ Հեռաձայն՝ № 2։

Ընդունուած ձեռագրեր չեն վերադարձուիր։

Գրութիւնները կ՚ընդունի միայն հրատարակչատան մէջ։

Ձրի յայտարարութիւններ չեն ընդունուիր։

Յայտարարութեանց գինը՝ 1 տողի համար 10 կ.։ Ամսական՝ 1 տողի համար 1 ռ.։ Տարեկան՝ 1 տողի համար 10 ռ.։

Ընդունելութիւն՝ ամէն օր, բացի կիրակի եւ տօնական օրերէ։

Ընդունելութեան ժամերը՝ առաւօտեան 9-էն մինչեւ 1։

Ընդունելութեան գինը՝ 1 անգամուան համար 1 ռ.։ Ամսական՝ 3 ռ.։ Տարեկան՝ 10 ռ.